

عنوان مقاله:

محاسبه مقدار فرسایش رودخانه شور در شمال مسجدسلیمان با استفاده از مدل های EPM و PSIAC و مقایسه با داده های ایستگاه رسوب سنجی

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد صادق سبط الشیخ انصاری - تهران-میدان هروی-خیابان مکران جنوبی-دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران ش

حمید رضا پیروان - تهران-کیلومتر ۹ جاده مخصوص-خیابان شهید عاشری-پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیز

رضا بیات - تهران-کیلومتر ۹ جاده مخصوص-خیابان شهید عاشری-پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیز

خلاصه مقاله:

محیط بدست آوردن مقدار رسوب و فرسایش تولیدی در اکثر حوزه های رودخان های به دلیل عدم وجود ایستگاه های رسوب سنجی مقدور نمیباشد. به همین علت میتوان از مدل های تجربی به عنوان ی ک راهکار مفید در تخمین مقدار نهشته های رودخانه ها بهره جست. مدل های تجربی گوناگونی در تخمین مقدار رسوب مورد استفاده قرار میگیرد که در این مطالعه از دو مدل PSIAC و EPM استفاده شده است (بیات، 1378). با استفاده از جداول امتیازی در این دو روش در حوزه آبخیز رودخانه شور از سرشاخه های رودخانه کارون، مقدار رسوب تولیدی حوزه برآورد گردید. با توجه به نتایج مدل EPM و PSIAC، مقدار تولید رسوب به ترتیب $14363 \text{ m}^3/\text{km}^2.\text{year}$ و 1277 m^3 بدست آمد. اندازه گیری مستقیم ایستگاه رسوب سنجی تنگ دولا با توجه به مساحت حوزه رسوبدهی ویژه، $1128 \text{ m}^3/\text{Km}^2.\text{year}$ می باشد که با احتساب حدود 17 درصد از بار معلق به عنوان بار کف برابر $1320 \text{ m}^3/\text{Km}^2.\text{year}$ است. با مقایسه نتایج مدل های تجربی یادشده با ارقام رسوب واقعی کارایی بسیار خوب مدل PSIAC به اثبات می رسد.

کلمات کلیدی:

فرسایش و رسوب، مدل های تجربی PSIAC و EPM، کلاس فرسایش، ایستگاه رسوب-سنجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181214>

